

2) przy sprzedaży na rzecz inwestycji, remontów kapitałnych i gospodarki nieprzemysłowej — wartość wyrobów według odpowiednich dokumentów wewnętrznych.

Konto 191 zamyka się w końcu roku przez przeniesienie jego salda (ostateczny wynik sprzedaży) na konto 201 „Straty i zyski”.

W ciągu roku wynik sprzedaży wykazuje się pokazująco w sprawozdaniu dotyczącym strat i zysków.

Urządzenia analityczne winny umożliwić ujęcie sprzedaży według następujących kierunków:

- a) poza przedsiębiorstwo,
- b) na rzecz inwestycji i remontów kapitałnych,
- c) na rzecz gospodarki nieprzemysłowej.”;

3) wyjaśnienia do konta 195 o dotychczasowej nazwie „Sprzedaż usług” otrzymują następujące brzmienie:

„195 — Sprzedaż usług nieprzemysłowych.

Zasady działania tego konta są analogiczne do podanych przy koncie 191 „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych”.

§ 2. 1. W związku ze zmianami w ramowym planie kont, o których mowa w § 1, zainteresowani ministrowie wprowadzą odpowiednie zmiany do branżowych planów kont, opracowanych w oparciu o wymieniony wyżej ramowy plan kont.

2. Zmiany w branżowych planach kont powinny być przeprowadzone w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 851 i z 1956 r. Nr 105, poz. 1219).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1217

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie opodatkowania za 1956 rok przewoźników, byłych członków pomocniczych spółdzielni przewozowych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506. z 1953 r. Nr 9, poz. 27 i z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewoźników, byłych członków pomocniczych spółdzielni przewozowych, rozwiązanych uchwałą Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Pracy nr 299 z dnia 21 lipca 1956 r. w sprawie rozwiązania zrzeszeń spółdzielczych woźników, którzy wykonują czynności przewozowe w warunkach określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od członków pomocniczych spółdzielni przewozowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 4, poz. 8) — zwalnia się do końca 1956 r. od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych.

§ 2. Organy finansowe zaniechają ustalania podatku obrotowego i dochodowego za 1956 rok przewoźnikom wymienionym w § 1, zrzeszonym w zrzeszeniu prywatnego handlu i usług, a wykonującym czynności przewozowe wyłącznie

na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, jeżeli jednostki te potrącały od wypłaconych należności za przewóz przedpłaty w wysokości 12% zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29).

§ 3. Przewoźnikom wymienionym w § 1, którzy oprócz usług na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej wykonywali przewozy na rzecz innych osób, wymierza się za rok 1956 podatki obrotowy i dochodowy od przychodów uzyskanych z tytułu przewozów wykonywanych na rzecz tych innych osób, bez doliczenia przychodów, od których podatki obrotowy i dochodowy zostały potrącone w formie ryczałtu lub w formie przedpłaty.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1956 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1218

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ramowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6

maja 1952 r. w sprawie ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-50, poz. 681, z 1954 r. Nr A-11, poz. 275 i z 1956 r. Nr 15, poz. 231) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale VI „Rozrachunki” dodaje się symbol i nazwę konta 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”;
- 2) nazwę rozdziału XIV oraz konta 179 występującego w tym rozdziale „Towary wysłane i usługi wykonane” zastępuje się nazwą „Roboty nie refakturowane”.

2. W ogólnych zasadach funkcjonowania kont, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) we wstępnych wyjaśnieniach do rozdziału VI „Rozrachunki” dodaje się symbol i nazwę konta 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”;
- 2) po wstępnych wyjaśnieniach do rozdziału VI „Rozrachunki” dodaje się następujące wyjaśnienie, dotyczące zasad funkcjonowania konta 060:
„060 — F a k t u r y n i e z g ł o s z o n e d o r o z r a c h u n k u .
Konto 060 obciąża się w końcu okresu sprawozdawczego (miesiąca) za należności wynikające z wystawionych faktur, które nie zostały zgłoszone do rozrachunku (nie złożono wezwania do zapłaty w banku, nie wysłano faktury pozainkasowej do zleceniodawcy lub odbiorcy), uznając:
  - 1) odpowiednio konto rozdziału XVI „Sprzedaż” — za sprzedaż robót, wyrobów, materiałów lub usług;
  - 2) konto 078 „Inne należności i zobowiązania” — za wyłożone koszty obciążające odbiorcę.
 Konto 060 uznaje się w następnym okresie sprawozdawczym w momencie zgłoszenia faktury do rozrachunku w ciężar:
  - 1) konta 061 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury w inkasie bankowym” — za faktury, na które złożono wezwania do zapłaty w banku,
  - 2) konta 062 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury pozainkasowe” — za faktury pozainkasowe wysłane do zleceniodawcy lub odbiorcy.”;
- 3) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 061 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury w inkasie bankowym” pierwsze dwa zdania zastępuje się zdaniem:
„Konto 061 obciąża się za należności wynikające z faktur lub innych dokumentów złożonych do inkasa bankowego uznając:
  - 1) odpowiednio konta rozdziału XVI „Sprzedaż” — jeżeli faktura dotyczy sprzedaży robót, wyrobów, materiałów lub usług bieżącego okresu sprawozdawczego (miesiąca),
  - 2) konto 078 „Inne należności i zobowiązania” — jeżeli wyłożone koszty obciążające zleceniodawcę lub odbiorcę zostały zafakturowane w bieżącym okresie sprawozdawczym (miesiącu),
  - 3) konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku” — jeżeli faktura dotyczy sprzedaży robót, wyrobów, materiałów lub usług, ewentualnie kosztów obciążających zleceniodawcę lub odbiorcę, wykonanych lub

poniesionych w poprzednim okresie sprawozdawczym (miesiącu).”;

- 4) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 062 „Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury pozainkasowe” pierwsze dwa zdania zastępuje się zdaniem:
„Konto 062 obciąża się za należności wynikające z faktur nie regulowanych w trybie inkasa bankowego, wysłanych do rozrachunku do odbiorcy, uznając odpowiednio konta rozdziału XVI „Sprzedaż”, konto 078 „Inne należności i zobowiązania” lub konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku.”;
- 5) nazwę rozdziału XIV oraz nazwę występującego w tym rozdziale konta 179 „Towary wysłane i usługi wykonane” zastępuje się nazwą „Roboty nie refakturowane”;
- 6) wyjaśnienia dotyczące konta 179 „Towary wysłane i usługi wykonane” zastępuje się następującymi wyjaśnieniami do konta 179 „Roboty nie refakturowane”:
„Konto 179 obciąża się za faktury dotyczące robót wykonanych siłami obcymi, które obejmują roboty do końca okresu sprawozdawczego, nie zafakturowane zleceniodawcy.
Konto 179 uznaje się w momencie zafakturowania tych robót w ciężar konta 191 „Sprzedaż robót.”;
- 7) w wyjaśnieniach dotyczących zasad funkcjonowania konta 191 „Sprzedaż robót” zdanie trzecie zastępuje się zdaniem:
„Na dobro konta 191 księgowane są faktury za sprzedane roboty w ciężar kont 060, 061, 062 lub 064.”;
- 8) w wyjaśnieniach dotyczących zasad funkcjonowania konta 192 „Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej” zdanie trzecie otrzymuje następujące brzmienie:
„Na dobro konta 192 księgowane są faktury wystawione dla odbiorców za sprzedane wyroby produkcji ubocznej”.

§ 2. 1. W związku ze zmianami w ramowym planie kont, o których mowa w § 1 zainteresowani ministrowie wprowadzą odpowiednie zmiany do branżowych planów kont, opracowanych w oparciu o wymieniony wyżej ramowy plan kont.

2. Zmiany w branżowych planach kont powinny być przeprowadzane w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 851 i z 1956 r. Nr 105, poz. 1219).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

1219

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski

Nr A-67, poz. 851) wprowadza się następujące zmiany.

- 1) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uzasadnionych przypadkach właściwe ministerstwa (urzędy centralne) mogą, działając w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, ustalać branżowe plany kont bez zachowania warunku przewidzianego w § 2 ust. 1.”;

- 2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Zmiany w branżowych planach kont w części